

mænd, hvem der ikke er Grund til at give Lønningsforhøielse, medens der er visse andre Lønninger, som der kunde være Grund til at forhøje, udover hvad disse Procenter forøge dem med. Dette er min Opfattelse, og jeg staar altsaa for saa vidt det erede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds temmelig nær, hvad hans første Udtalelse angaar. Jeg maa værge mig imod, at jeg her skulde tale paa Andres Begne; jeg udtaler kun min egen Mening, og jeg vil da sige, at jeg staar den Anskuelse nær, at det var langt heldigere at bevilge visse Summer paa Finantsloven til den enkelte Minister, for derefter at lade ham fordele dem, thi har Ministeren ikke et rigtig Skjøn over, hvorledes Fordelingen bør finde Sted, have vi Andre det vel endnu mindre. Der er f. Ex. i Tolbetaten mange unge Mænd, hvis Lønning der ikke er nogen Nødvendighed for at forhøje, men som dog ville faae en Forhøielse, naar man følger Procentsystemet. Man siger nu, at den enkelte Minister nødig vil have en saadan Sum, og det kan være; jeg benægter det ikke, men vil man have Lønningsforhøielse, grunder man dens Nødvendighed paa Lidsforholdene, og sige vi: Vi give en vis Sum; uddel den efter eget Ønske, vil det kun i dette Tilfælde gaa, som det altid gaar i lignende Tilfælde. Giver man dem, der have indtil 1,200 Rd., blive de, der have 1,400 Rd., misfornøiede; og giver man dem, der have indtil 1,600 Rd., blive de, der have 1,800 Rd., misfornøiede. Enden vil da blive, at man skal give Alle uden Undtagelse, men jeg siger, at det kan man ikke, da man ogsaa maa tage Hensyn til de øvrige Statsborgere. Det erede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ansjær) siger, at Embedsmændene ikke ere stillede som andre Statsborgere, og deri er jeg paa en vis Maade enig med ham, thi de have dog altid noget Fast; og det have de andre Statsborgere ikke. (Ansjær: De have Lønnen om Joden!) Ja, de have Lønnen om Joden, men det er en frivillig Sag; det er det Gode derved. Det maa ogsaa stadig erindres, at vi, da Lønningslovene vare for, forlangte en femaarig Revision; men Regjeringen modsatte sig det, og de Herrer paa den anden Side, fra hvilken man nu vil have en Forhøielse, modsatte sig det ligeledes. Vi fik da en Frist af 10 Aar, forinden Revisionen skulde ske, for at man ikke altfor ofte skulde tale om disse Lønningslove, men hvad er Følgen bleven? Saa snart der kom en Stigen i Konjunktiverne, kom Spørgsmaalet om Lønningerne igjen. Havde det da ikke været naturligare, at vi hvert femte Aar kom til at tage alle Lønninger under fornyet Overveielse? Det er sikkert, at vi her have viist, at vi mene, at Arbeideren er sin Løn værd; vi have aldrig søgt at nedsætte Lønnen saaledes, at det med nogen som helst Ret kunde siges, at vi ville forurette Embedsmændene. Dette tror jeg ikke skal kunne modsiges. Dernæst siger jeg, at det ikke er noget Nyt at indsætte saadanne Forhøielser

paa Finantsloven; vi ere gaade den Vej med Hensyn til Lieutenanternes Lønning, og da var der slet Ingen — hverken Landsstinget eller Regjeringen — som havde Noget derimod; da endes man om at give dem en Forhøielse paa Finantsloven. Hvorfor skulde noget Eignende da ikke ogsaa kunne ske nu? Jeg tillader mig at tro, at det kan ske, og jeg vil se, om Regjeringen eller det erede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen) vil modsætte sig det, naar man har et saadant Præcedens.

Tunge: Det erede Medlem for Præstø Amt 1ste Valgkreds (Scavenius) udtalte, at de nuværende Embedslønninger ere fastsatte under andre Forhold end dem, vi nu have, og deri kan jeg være enig, om jeg end maaste tage dette i en noget anden Mening end den, hvori han tog det. Da de nuværende Embedslønninger bleve fastsatte, var det nemlig et andet Parti, som havde Magten her, som var Flerthal her, og derfor har det ogsaa været en almindelig Mening blandt den menige Befolkning, at denne Omstændighed har haft Indflydelse paa Embedslønningernes Fastsættelse, saaledes at de ere blevene fastsatte rigeligere og rundeligere, end man i den menige Befolkning ansaa for rigtigt. Det er imidlertid en Selvsølge, at de, som have gjort Modstand imod de høie Embedslønninger, da de nu have faaet Flerthal her i denne Forsamling, maa søge at gjennemføre de Grundsætninger, som have været de ledende for dem i den Tid, da de vare i Mindretal, og at de altsaa holde igjen imod at begunstige de høiere Embedsmænd i alt for uforholdsmæssig høj Grad. Det, at de høie Embedsmænds Lønninger bleve fastsatte under Forhold, som politisk taget vare gunstige for dem, maa nu drive os til at holde igjen for at holde Lønningerne nede paa et Punkt, som den store Befolkning i Landet anser for nogenlunde passende. Det erede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ansjær) og flere erede Medlemmer tilligemed ham have udtalt, at naar vi ikke ville bevilge Embedsmændene saadanne Lønninger, som efter deres Mening maa anses for tilstrækkelige, vil man komme til at mangle dygtige Embedsmænd. Det forekommer mig, at der her er udtalt en Mening om Embedsmændene, som jeg ikke anser for helbig, idet det synes, som om de erede Medlemmer gaa ud fra, at det alene er af Hensyn til Penge, at Folk drives til at blive Embedsmænd. Jeg har nu den Tanke, at der er andre, høiere og ædlere Grundsætninger, som drive den studerende Klasse, end netop det materielle Hensyn. Man beskylde og bebreide saa ofte fra den Side os, at vi skulle være beværede af Noget, der hedder Madstræv; men det forekommer mig, at den Betragtning, der her er fremsført, er noget materialistisk, og mere materialistisk end de Betragtninger, vi saa ofte udtale. Jeg havde ikke ventet at høre